

her staar som Handelsmand og har at tage samme Hensyn som andre Handelsmænd. Men ved Siden af Statens Handel drives der ogsaa privat Indførsel af Ræve fra Grønland. Det er oplyst for mig, at en rejsende, som havde faaet Tilladelse til at færdes paa Grønland, et enkelt Aar indførte til Danmark fra en nordlig Egn i Grønland 600 — tror jeg, det var — Ræveskind. Disse Skind sælges underhaanden og trykker naturligvis paa Grund af deres Mængde Prisen for den grønlandske Handel, skaber en Konkurrence, som man ellers har søgt at hindre ved Opretholdelsen af Monopolhandelen med de grønlandske Produkter. Nu ved jeg vel, at den Chef, under hvem dette Forhold etableredes, nu er borte, men jeg henstiller, idet jeg har nævnt dette Eksempel for den højtærede Minister, som har med disse Forhold at gøre, at slige Urimeligheder ophører, hvis de fremdeles findes, og beder i øvrigt den højtærede Minister have sin Opmærksomhed henvendt paa den grønlandske Koloni. Der er sikkert visse Næringsveje, som med Held kunde fremhjelpes af Regeringen, hvis man dels foretog nogle Forsøg, dels iværksatte en forstandig Oplæring af Grønlændere. Den Næringsvej, der hidtil har været Hovednæringsvejen, Hvalfangsten, skifter efterhaanden Karakter, og Fangerne er ikke mere den betydende Del af Befolkningen. Jeg tror fremdeles, at det blandt andet skyldes manglende Lyst til at oplære Ungdommen i Fangst og Kajakroning. Jeg har en Gang været med til at stille Forslag om at optage Kajakroning og Opøvelse af Fangere som Fag i en Ungdomsskole paa Grønland, men det lykkedes ikke at gennemføre det. Jeg ser af Beretninger fra Grønland, at denne Virksomhed stadig synes at være i Aftagende. Hvis man nu mener ikke at være i Stand til at puste Liv i den, er der Grund til at søge andre Erhvervsilder, der kunde bidrage til at nedbringe Statens Underskud paa den grønlandske Handel. Der er ganske utvivlsomt Steder paa Grønland, som meget vel egner sig for Kreaturhold, i visse Egne Faarehold, i andre maaske Rensdyrhold. Hvis man ofrede lidt paa Indførelse af Tamrenen til visse Egne og Faar til andre og samtidig overdrog kyndige Folk at oplære Grønlænderne i denne Virksomhed, der vel er lidet kendt paa Grønland, vilde der rimeligvis skabes nye Muligheder for Livet deroppe, og det vilde ogsaa finansielt være af Værdi for den danske Stat. Flere kyndige Mænd, som har levet paa Grønland i mange Aar,

har behandlet denne Sag i adskillige Skrifter. Jeg synes, at den højtærede Minister burde søge disse Forhold oplyst og Forsøg foretaget snarest muligt for derved at bidrage, hvad der kan bidrages herhjemme fra, dels til, at gøre Livsvilkaarene paa Grønland bedre og blidere, dels til at nedbringe Tilskuddet til de grønlandske Kolonier.

Fra de nordlige Kolonier vender jeg mig et Øjeblik til vort Lands fede Egne. Jeg gør det navnlig, fordi der nylig baade her i Salen og udenfor er talt meget om Begrebet dansk Arbejde, og det er jo dog ikke Humbug og Reklame alt, hvad der siges derom. Naturligvis er jeg enig i, at vi paa de Omraader, hvor det lader sig gøre, skal støtte Bestræbelserne for Fremme af dansk Arbejde og for, at de flest mulige af vort Lands egne Arbejdere kan blive beskæftiget, at Handelsstanden kan blive beskæftiget ved Omsætningen af de danske Produkter, o. s. v. Men det forekommer mig, at man i saakaldte danske Uger og i de mange højdanske Taler, der er holdte, har forbigaaet en Side af dansk Arbejde, nemlig det, der drives paa Danmarks Jord. Der foregaar jo i Danmark en meget betydelig Sukkerproduktion, og naar vi sætter den i Forbindelse med dansk Arbejde, tænker jeg uvilkaarlig paa den stadig stigende Import af udenlandske Arbejdere, der foregaar, især fra Roedyrkernes, men for øvrigt ogsaa fra andre Landbrugeres Side. Der siges, at der i det sidste Aar er indført 12,000 polske, galiziske og russiske Arbejdere. Jeg synes, dette er en særdeles værdifuld Illustration til Købestæverne under det danske Flag. Vi har ofte her paa Rigsdagen haft Lejlighed til at beskæftige os med Polakimport. Jeg har haft Lejlighed til at deltage i Forhandlingerne om den saakaldte Polaklov, og jeg har i min Stilling udenfor Rigsdagen haft megen Lejlighed til at beskæftige mig med de udenlandske Arbejdere. Jeg ved, at deres aandelige Tilstand er betydeligt under de danske Arbejderen, og jeg har ogsaa stadig set, at denne aandelige Tilstand var en i høj Grad medvirkende Aarsag til, at danske Godsejere, Storproprietærer o. s. v. fandt deres Fordel ved at indføre disse udenlandske Folk. Man paastaar, at de polske Arbejdere nu faar en højere Løn end de danske Arbejdere, i alt Fald siger man, at deres Løn er mindst lige saa høj som den, danske Arbejdere forlanger, og i mange Tilfælde højere. Jeg skal nu ikke